

Αριθμός 2872/2020

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Στ´

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 1η Ιουνίου 2020, με την εξής σύνθεση: Ι. Γράβαρης, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Στ´ Τμήματος, Ι. Σύμπλης, Ι. Σπερελάκης, Σύμβουλοι, Στ. Λαμπροπούλου, Μ. Γκάννα, Πάρεδροι. Γραμματέας η Α. Ρίπη.

Για να δικάσει την από 7 Ιουλίου 2009 αίτηση:

της Επιτροπής Ανταγωνισμού, που εδρεύει στην Αθήνα (Κότσικα 1Α και Πατησίων), η οποία παρέστη με τον δικηγόρο Στέφανο Δελατόλα (Α.Μ. 18983), που τον διόρισε με πληρεξούσιο, και ο οποίος κατέθεσε δήλωση, σύμφωνα με το άρθρο 26 του ν. 4509/2017, περί μη εμφανίσεώς του,

κατά της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΑΤΛΑΝΤΙΚ ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», που εδρεύει στον Άλιμο Αττικής (Λεωφ. Βουλιαγμένης 516), η οποία τελεί σε πτώχευση και παρέστη με τον δικηγόρο Γεώργιο Κακλαμάνο (Α.Μ. 13274), ως σύνδικο πτώχευσης, δυνάμει της υπ´ αριθ. 802/2011 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ο οποίος κατέθεσε δήλωση, σύμφωνα με το άρθρο 26 του ν. 4509/2017, περί μη εμφανίσεώς του.

Με την αίτηση αυτή η αναιρεσείουσα Επιτροπή επιδιώκει να αναιρεθεί η υπ´ αριθ. 604/2009 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της εισηγήτριας, Παρέδρου Μ. Γκάννα.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη εξ αποστάσεως, με τη χρήση υπηρεσιακών τεχνολογικών μέσων, κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο ν Ν ό μ ο

1. Επειδή, η κρινόμενη αίτηση ασκήθηκε κατά τον νόμο χωρίς καταβολή παραβόλου.
2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η αναίρεση της 604/2009 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία έγινε δεκτή εν μέρει προσφυγή της ανααιρεσίβλητης ανώνυμης εταιρείας και ακυρώθηκαν πρόστιμα 68.367 και 15.000 ευρώ που της είχαν επιβληθεί με την 373/Ν/19-12-2007 απόφαση της Ολομέλειας της Επιτροπής Ανταγωνισμού για συμμετοχή της σε κάθετη σύμπραξη καθορισμού τιμών λιανικής πώλησης γαλακτοκομικών προϊόντων με την εταιρεία ΟΛΥΜΠΟΣ Α.Ε. και μη γνωστοποίηση των σχετικών συμβάσεων που είχε συνάψει μετά την 2-8-2005, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 1 και 21 του ν. 703/1977, αντίστοιχα.
3. Επειδή, η ανααιρεσίβλητη εταιρεία κηρύχθηκε σε κατάσταση πτώχευσης με την 802/2011 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, μετά την άσκηση της υπό κρίση αίτησης. Συνεπώς, νομίμως παρίσταται δια του συνδίκου της πτώχευσης (πρβλ. ΣτΕ 112/2020, 2986/2017).
4. Επειδή, ο Πτωχευτικός Κώδικας, ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο μόνο του ν. 3588/2007 (Α´ 153), ορίζει στο άρθρο 25 [Αναστολή των ατομικών καταδιώξεων] ότι «1. Με επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 26 [που περιέχει ρυθμίσεις για τους ενέγγυους πιστωτές], από την κήρυξη της πτώχευσης αναστέλλονται αυτοδικαίως όλα τα ατομικά καταδιωκτικά μέτρα των πιστωτών κατά του οφειλέτη προς ικανοποίηση ή εκπλήρωση πτωχευτικών απαιτήσεών τους. Ιδίως απαγορεύεται η έναρξη ή συνέχιση της αναγκαστικής εκτέλεσης, η άσκηση αναγνωριστικών ή καταψηφιστικών αγωγών, η συνέχιση των δικών επ´ αυτών, η άσκηση ή εκδίκαση ένδικων μέσων, η έκδοση πράξεων διοικητικής ή φορολογικής φύσεως, ή η εκτέλεσή τους σε στοιχεία της πτωχευτικής περιουσίας. 2. Πράξεις κατά παράβαση της κατά την παράγραφο 1 αναστολής είναι απολύτως άκυρες». Όπως συνάγεται από το περιεχόμενο και τον σκοπό της, η εν λόγω διάταξη

δεν εφαρμόζεται στις δίκες που αφορούν τη θεμελίωση νόμιμου τίτλου που ανάγεται σε χρόνο πριν από την κήρυξη της πτώχευσης (πρβλ. ΣτΕ 1200, 112/2020, 2986, 2311/2017).

5. Επειδή, με το από 28.5.2020 υπόμνημα της αναιρεσίβλητης εταιρείας προβάλλεται ότι ανεπιτρέπτως συνεχίζεται η δίκη μετά την περιέλευση του υποχρέου στο νομικό καθεστώς της πτώχευσης. Δεδομένου όμως ότι η εν λόγω δίκη δεν αφορά την εκτέλεση αλλά τη νομιμότητα του επιβληθέντος από την Επιτροπή Ανταγωνισμού προστίμου για αντιανταγωνιστική συμπεριφορά της αναιρεσίβλητης εταιρείας κατά τα έτη 2004-2006, ο ισχυρισμός αυτός είναι, κατά τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, αβάσιμος και, συνεπώς, νομίμως η δίκη συνεχίζεται παρά την πτώχευση της εταιρείας.

6. Επειδή, η κρινόμενη αίτηση ασκείται παραδεκτώς. Αντιθέτως, σύμφωνα με τα άρθρα 25 παρ. 1 και 21 παρ. 6 του π.δ/τος 18/1989, το κατατεθέν στις 24.11.2010 δικόγραφο προσθέτων λόγων είναι अपαράδεκτο, αφού δεν προσήχθη από την αναιρεσείουσα Επιτροπή μέχρι τη συζήτηση της υπόθεσης αποδεικτικό κοινοποίησης αυτού στην αναιρεσίβλητη εταιρεία, ο δε παραστάς κατά τη συζήτηση πληρεξούσιος της τελευταίας αντέλεξε ως προς το παραδεκτό του εν λόγω δικογράφου επικαλούμενος παράλειψη της ως άνω κοινοποίησης (ΣτΕ 1494/2019, 2402/2012, 2711/1997).

7. Επειδή, όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, μετά από διαμαρτυρίες αγελαδοτρόφων και καταναλωτών, καθώς και πλήθος κοινοβουλευτικών ερωτήσεων για πιθανές στρεβλώσεις στην αγορά γαλακτοκομικών προϊόντων (διαμόρφωση τιμών από τον παραγωγό μέχρι τον καταναλωτή), η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού (ΓΔΑ) της αναιρεσείουσας Επιτροπής ξεκίνησε το Μάρτιο του 2006 διαδικασία αυτεπάγγελτης έρευνας σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή και εμπορία των προϊόντων αυτών, με στόχο τη διερεύνηση τυχόν παραβάσεων των άρθρων 1 και 2 του ν. 703/1977 και 81 και 82 της Συνθήκης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους τομείς παραγωγής νωπού γάλακτος και πώλησης (χονδρικής και λιανικής) γαλακτοκομικών προϊόντων. Η έρευνα κατέληξε στη σύνταξη της 8218/15-12-2006 εισήγησης της ΓΔΑ, σύμφωνα με την οποία διαπιστώθηκαν απαγορευμένες οριζόντιες συμπράξεις ανάμεσα στις γαλακτοβιομηχανίες καθώς και κάθετες συμπράξεις ανάμεσα σ' αυτές και στις εταιρείες εμπορίας (σούπερ-μάρκετ) που δραστηριοποιούνται στη σχετική αγορά, η οποία στην υπό κρίση υπόθεση περιορίζεται στο λιανικό εμπόριο και ειδικότερα στη διακίνηση γαλακτοκομικών προϊόντων και κυρίως λευκού γάλακτος στην Ελληνική επικράτεια από τα σούπερ μάρκετ, που αποτελούν τα σημαντικότερα σημεία πώλησής του. Στις κάθετες συμπράξεις περιλαμβάνονταν και αυτή της αναιρεσίβλητης με την εταιρεία «ΟΛΥΜΠΟΣ-Γαλακτοβιομηχανία Λαρίσης Α.Ε.». Με βάση δε την εισήγηση της ΓΔΑ, τα στοιχεία του φακέλου (μαρτυρικές καταθέσεις, τιμοκατάλογοι κ.λπ.) και τις απόψεις που διατύπωσε η αναιρεσίβλητη απαντώντας σε σχετική πρόσκληση, η Επιτροπή Ανταγωνισμού έκρινε ότι οι δύο εταιρείες κατά παράβαση του άρθρου 1 του ν. 703/1977, είχαν συνάψει συμφωνίες καθορισμού ελάχιστων τιμών μεταπώλησης γαλακτοκομικών προϊόντων κατά τα έτη 2004 - 2006 και με την επίδικη 373/V/19-12-2007 απόφασή της, επέβαλε τις προαναφερόμενες (ανωτ. σκέψη 2) κυρώσεις για τις συμφωνίες αυτές καθώς και για τη μη γνωστοποίησή τους. Κατά της απόφασης αυτής, η αναιρεσίβλητη άσκησε προσφυγή, η οποία έγινε εν μέρει δεκτή από το δικάσαν διοικητικό εφετείο. Ειδικότερα, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κρίθηκε ότι ως προς τα έτη 2005 και 2006 δεν στοιχειοθετείται παράβαση. Για δε το έτος 2004 αναφέρονται στην απόφαση τα εξής: "Επειδή, τέλος, έχει κριθεί ότι στις περιπτώσεις που η πρωτοβουλία εφαρμογής μίας παράνομης πρακτικής ανήκει στον προμηθευτή-παραγωγό και επιβάλλεται σε οικονομικά ασθενέστερους συμβαλλόμενους διανομείς - μεταπωλητές, δεν φαίνεται ενδεδειγμένο να επιβληθούν πρόστιμα στις οικονομικά ασθενέστερες αυτές επιχειρήσεις (Αποφ. της Ευρωπαϊκής Επιτροπής 2001/711/EK Volkswagen Passat παρ. 104, 2002/758/EK Mercedes Benz παρ. 233). Με την προσβαλλόμενη απόφαση (σκέψη 47.2) κρίθηκε ότι οι αλυσίδες super markets ΚΑΡΦΟΥΡ, ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ και ΒΕΡΟΠΟΥΛΟΙ βρίσκονται, βάσει σχετικής έρευνας του 2004 και με κριτήριο τα μερίδια στην αγορά προϊόντων λιανικής πώλησης, σε θέση τουλάχιστον ισοδύναμης οικονομικής ισχύος με την προμηθευτρια εταιρεία ΟΛΥΜΠΟΣ και, επομένως, πρέπει να τους επιβληθούν πρόστιμα, γιατί είναι εξίσου υπεύθυνες για τις περιοριστικές του ελεύθερου ανταγωνισμού κάθετες συμπράξεις. Ελλείψει, όμως, αντίστοιχης διαπίστωσης για την προσφεύγουσα, η επιβολή του σχετικού προστίμου σε βάρος της δεν είναι νόμιμη και πρέπει να ακυρωθεί ως προς την κύρωση αυτή η προσβαλλόμενη απόφαση, κατά παραδοχή του βάσιμου σχετικού λόγου της προσφυγής. Ακυρωτέα, επίσης, αποβαίνει η απόφαση και καθόσον αφορά στο δεύτερο πρόστιμο, το οποίο, όπως εκτίθεται στην πρώτη σκέψη, επιβλήθηκε για μη γνωστοποίηση των συμβάσεων που συνήφθησαν μετά την 2-8-2005, στις οποίες, όπως έγινε δεκτό στην 6η σκέψη, δεν συμβάλλεται η προσφεύγουσα αλλά η εταιρεία ΚΥΨΕΛΗ Α.Ε."

8. Επειδή, στο άρθρο 1 του ν. 703/1977 (Α΄ 278), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζονται τα εξής: “1. Απαγορεύονται πάσαι αι συμφωνίαι μεταξύ επιχειρήσεων, πάσαι αι αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και οιασδήποτε μορφής ενηρμονισμένη πρακτική επιχειρήσεων, αι οποίαι έχουν ως αντικείμενον ή αποτέλεσμα την παρακώλυσιν, τον περιορισμόν ή την νόθευσιν του ανταγωνισμού ιδία δε αι συνιστάμεναι εις: α) τον άμεσον ή έμμεσον καθορισμόν των τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής. β) [...] δ) [...] ε) [...] 2. [...]”. Στο δε άρθρο 9 του ίδιου νόμου, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ. 6 του ν. 2296/1995 (Α΄ 43) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 16 του ν. 3373/2005 (Α΄ 188) ορίζεται ότι: «1. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού αν [...] διαπιστώσει παράβαση της παρ. 1 του άρθρου 1 [...] ή των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μπορεί με απόφαση της: α) [...] β) [...] γ) [...] δ) [...] ε) [...] στ) να επιβάλει πρόστιμο στις επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων που υπέπεσαν στην παράβαση. 2. Το κατά την προηγούμενη παράγραφο επιβαλλόμενο ή απειλούμενο πρόστιμο μπορεί να φτάνει μέχρι ποσοστού δεκαπέντε τοις εκατό (15%) των ακαθάριστων εσόδων της επιχείρησης της τρέχουσας ή της προηγούμενης της παράβασης χρήσης. Για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η σοβαρότητα και η διάρκεια της παράβασης. [...]». Εξάλλου, στο εφαρμοστέο -ως εκ του χρόνου έκδοσης της πράξης της Επιτροπής Ανταγωνισμού- άρθρο 81 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ορίζονται τα εξής: “1. Είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και απαγορεύονται όλες οι συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, όλες οι αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και κάθε εναρμονισμένη πρακτική, που δύνανται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και που έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς και ιδίως εκείνες οι οποίες συνίστανται: στον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό των τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής· [...] 2. [...]”. Τέλος, στο άρθρο 23 του Κανονισμού 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (Επίσημη Εφημερίδα αριθ. L 001 της 04/01/2003, σ. 0001 - 0025) ορίζονται τα εξής: “1. [...] 2. Η Επιτροπή δύναται με απόφασή της να επιβάλει σε επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων πρόστιμα, σε περίπτωση που αυτές, εκ προθέσεως ή εξ αμελείας: α) διαπράττουν παράβαση των διατάξεων του άρθρου 81 ή του άρθρου 82 της συνθήκης, β) [...]”.

9. Επειδή, η οικονομική ισοδυναμία των επιχειρήσεων που μετέχουν σε μία απαγορευμένη σύμπραξη δεν αποτελεί κατά νόμο προϋπόθεση ούτε για τη στοιχειοθέτηση παραβίασης των άρθρων 1 ν. 703/1977 και 81 ΣΛΕΕ ούτε για την επιβολή κυρώσεων. Συνεπώς, για την εφαρμογή των άρθρων αυτών είναι αδιάφορο αν τα μέρη μιας σύμπραξης βρίσκονται ή όχι σε σχέση ισότητας μεταξύ τους, όσον αφορά τη θέση τους και τη λειτουργία τους στην οικονομία (βλ. απόφαση του ΔΕΚ της 13.7.1966, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις Consten και Grundig κατά Επιτροπής (C-56/64 και 58/64), Συλλογή 1965-1968, σ. 370, απόφαση του ΠΕΚ της 20.3.2002 στην υπόθεση HFB Holding κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-9/99), σκ. 224-226), ή αν μια επιχείρηση έχει διαδραματίσει ή σσονα ρόλο σε όσες πτυχές της σύμπραξης έχει μετάσχει (βλ. απόφαση του ΔΕΚ της 7ης Ιανουαρίου 2004, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P και C-219/00 P, Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 86, απόφαση του ΔΕΚ της 8.7.1999 στην υπόθεση Επιτροπή κατά Anic Partecipazioni SpA (C-49/92 P), σκ. 90 κ.ά.). Οι παράμετροι αυτές αξιολογούνται κατά την επιλογή και εξατομίκευση των κυρώσεων· τόσο το μέγεθος και η οικονομική ισχύς της επιχείρησης, όπως αυτά εκφράζονται μέσω και του συνολικού κύκλου εργασιών της (βλ. ΣτΕ 2365, 2007/2013 7μ., 1881/2014), όσο και ο ρόλος της επιχείρησης στην απαγορευμένη σύμπραξη (βλ. προπαρατεθείσες αποφάσεις Aalborg Portland κ.λπ. σκ. 86, Anic Partecipazioni SpA σκ. 90) λαμβάνονται υπόψη για την εκτίμηση της σοβαρότητας της παράβασης και, συνακόλουθα, για το ύψος του προστίμου, το οποίο είναι κατ’ αρχήν υποχρεωμένη να επιβάλει η Επιτροπή Ανταγωνισμού. Η κατ’ εξαίρεση δυνατότητα αυτής να μην επιβάλει πρόστιμο, παρά τη διαπίστωση παράβασης (πρβλ. απόφαση του ΔΕΕ της 18.6.2013 στην υπόθεση Schenkel & Co. AG (C-681/11), σκ. 46-49 και απόφαση του ΔΕΕ της 26.1.2017 στην υπόθεση Mamoli Robinetteria SpA κατά Επιτροπής (C-619/13), σκ. 52), εντάσσεται στο πλαίσιο του αναγκαίου περιθωρίου εκτίμησης που διαθέτει κατά την άσκηση πολιτικής ανταγωνισμού (πρβλ. ΣτΕ 1695/2017) και ελέγχεται μόνο από την άποψη τηρήσεως των γενικών αρχών του δικαίου, μεταξύ των οποίων οι αρχές της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας (βλ. απόφαση του ΠΕΚ της 5.4.2006 στην υπόθεση Degussa AG κατά Επιτροπής (T-279/02), σκ. 78), χωρίς να έχει την έννοια ότι υποχρεούται κατά νόμον η Επιτροπή να εξετάζει σε κάθε υπόθεση τη συνδρομή περιστάσεων ή λόγων που θα δικαιολογούσαν ενδεχομένως απαλλαγή ορισμένης επιχείρησης από την επιβολή του προστίμου. Άλλωστε, το ασθενέστερο μέρος μιας απαγορευμένης σύμπραξης έχει πάντοτε τη δυνατότητα να στραφεί κατά του ισχυρότερου μέρους επικαλούμενο την ακυρότητα της μεταξύ τους συμφωνίας και να αναζητήσει την αποκατάσταση της ζημίας που ενδεχομένως υπέστη από αυτήν (βλ. απόφαση του ΔΕΚ της 20.9.2001 στην υπόθεση Courage Ltd (C-453/99), σκ. 22-24). Εξάλλου, οι αποφάσεις της

Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανταγωνισμού που εκδίδονται στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της για τον έλεγχο της τηρήσεως των κανόνων του ανταγωνισμού κατ' άρθρο 23 του Κανονισμού 1/2003 αποτελούν ατομικές διοικητικές πράξεις υποκείμενες στον δικαστικό έλεγχο των δικαστηρίων της Ένωσης και δεν δεσμεύουν τα δικαστήρια των κρατών μελών ούτε ως προς την ερμηνεία των διατάξεων στην οποία προβαίνουν ούτε ως προς την εφαρμογή τους (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου ΕΕ της 19.5.2010 στην υπόθεση Χαλκόρ ΑΕ Επεξεργασίας Μετάλλων κατά Επιτροπής (Τ-21/05) σκ. 71, απόφαση του ΠΕΚ της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, Τ-203/01, Michelin κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. ΙΙ-4071, σκέψη 292). Εν προκειμένω, συνεπώς, το δικάσαν δικαστήριο, υπολαμβάνοντας, όπως προκύπτει από την προεκτεθείσα σκέψη της αναιρεσιβαλλομένης, ότι, οσάκις ένας εκ των συμβαλλομένων σε αντανταγωνιστική συμφωνία είναι οικονομικά ασθενέστερος του άλλου και δεν είχε την πρωτοβουλία για τη σύναψη αυτής, απαλλάσσεται από την επιβολή πρόστιμου (κατ' επίκληση και των 2001/711/ΕΚ και 2002/758/ΕΚ αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανταγωνισμού) και κρίνοντας περαιτέρω ότι όφειλε ως εκ τούτου η Επιτροπή να εξετάσει την οικονομική ισοδυναμία των δύο αντισυμβαλλομένων προτού επιβάλει το πρόστιμο, έσφαλε. Για τον λόγο δε αυτόν, η προβολή του οποίου συνάγεται από το αναιρετήριο, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και να αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που ακύρωσε το πρόστιμο των 68.367 ευρώ· παρέλκει δε ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων αναίρεσης, οι οποίοι στρέφονται κατά του αυτού μέρους της απόφασης.

10. Επειδή, κατόπιν αυτών, η υπόθεση, η οποία χρήζει διευκρινίσεως κατά το πραγματικό, πρέπει να παραπεμφθεί, κατά το αναιρούμενο μέρος, στο δικάσαν δικαστήριο για νέα νόμιμη κρίση.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Δέχεται την αίτηση.

Αναιρεί εν μέρει την 604/2009 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, στο οποίο και παραπέμπει την υπόθεση, σύμφωνα με το σκεπτικό.

Επιβάλλει στον Γεώργιο Κακλαμάνο, ως σύνδικο της τελούσας σε πτώχευση εταιρείας «ΑΤΛΑΝΤΙΚ ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», τη δικαστική δαπάνη της Επιτροπής Ανταγωνισμού, η οποία ανέρχεται σε εννιακόσια είκοσι (920) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στις 11 Δεκεμβρίου 2020 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 31ης του ίδιου μήνα και έτους.

Ο Πρόεδρος του Στ' Τμήματος Η Γραμματέας

Ι. Β. Γράβαρης

Α. Ρίπη

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Εντέλλεται προς κάθε δικαστικό επιμελητή να εκτελέσει όταν του το ζητήσουν την παραπάνω απόφαση, τους Εισαγγελείς να ενεργήσουν κατά την αρμοδιότητά τους και τους Διοικητές και τα άλλα όργανα της Δημόσιας Δύναμης να βοηθήσουν όταν τους ζητηθεί.

Η εντολή πιστοποιείται με την σύνταξη και την υπογραφή του παρόντος.

Αθήνα,

Ο Πρόεδρος του Στ' Τμήματος Η Γραμματέας

Ι. Β. Γράβαρης

Α. Ρίπη